

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 listopada 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił E. K. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ, powołując się na przepis art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego 60 lat dla mężczyzn, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 r.) osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat oraz okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat dla mężczyzn. Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawca do dnia 1 stycznia 1999 r. udowodnił krótszy, niż wymagany przez ustawodawcę staż pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w ilości 9 lat, 3 miesięcy i 7 dni w okresie od 27.09.1980 r. do 30.04.1982 r. w Fabryce (...) SA oraz od 05.04.1983 r. do 26.09.1990 r. i od 01.01.1991 r. do 11.03.1991 r. w (...) Zakładach (...). (decyzja k. 122 akt ZUS)

Wnioskodawca reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika uznał powyższą decyzję organu rentowego za krzywdzącą i w dniu 22 grudnia 2014 r. złożył od niej odwołanie wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do świadczenia emerytalnego. Wnioskodawca podkreślił, że od września 1969 r. do chwili obecnej świadczy pracę w szczególnych warunkach jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Ubezpieczony podkreślił, że z zaświadczenia z dnia 20.04.2014 r. wystawionego przez (...) wynika, że obok prawa jazdy na pojazdy ciężarowe kategorii C posiadał też prawo jazdy kategorii (...). Tego ostatniego jednak nie odebrał od 09.04.1979 r. do czasu jego zniszczenia w 1997 r. (odwołanie k. 2 - 3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k. 6 – 7 verte)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił, co następuje:

E. K. urodził się w dniu (...) (okoliczność bezsporna)

Ubezpieczony prawo jazdy kategorii C otrzymał w dniu 10.07.1972 r. , CE w dniu 13.12.2001 r., na ciągniki w dniu 13.12.2001 i na kategorie B - 9.04.1979 r. (okazanie prawa jazdy (...):02:26)

W okresie od 1 września 1969 r. do 23 grudnia 1972 r. wnioskodawca świadczył pracę na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w Ł.. (świadcstwo pracy k. 19 akt ZUS)

We wskazanym wyżej zakładzie pracy wnioskodawca otrzymał angaże na następujące stanowiska pracy:

- od 01.09.1969 r. – ucznia w zawodzie kierowcy – mechanika;

- od 02.08.1972 r. – kierowcy. (umowa o pracę w celu nauki zawodu k.20, angaż k. 21)

Wraz z podjęciem przez wnioskodawcę pracy w (...) III Oddział w Ł. rozpoczął on jednocześnie naukę w szkole zawodowej przy (...). Była to szkoła 3 – letnia, gdzie część czasu stanowiły zajęcia szkolne a część praktyki zawodowe. Kończąc szkołę i zdając egzamin absolwent otrzymywał prawo jazdy kategorii C . Od sierpnia 1972 r. wnioskodawca pracował już jako kierowca samochodu marki H. o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. (zeznania wnioskodawcy z dnia 5.10.2015 r. 00:02:26)

W okresie od 5.01.1973 r. do 30.06.1975 r. ubezpieczony był zatrudniony na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w Ł.. W okresie od 26.04.1973 r. do 09.04.1975 r. wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową. W dniu 21 kwietnia 1975 r. ponownie podjął on zatrudnienie po odbyciu służby wojskowej. (świadcstwo pracy k. 19 akt ZUS, umowy o pracę, angaże, karty obiegowe zmian, odpis karty powołania, pismo wnioskodawcy z dnia 18.04.1975 r. w aktach osobowych k. 57)

W Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) po odbyciu zasadniczej służby wojskowej, tj. od dnia 21 kwietnia 1975 r. ubezpieczony pracował na stanowisku kierowcy i jeździł wywrotką o ciężarze 7,5 tony. Praca jego polegała na zbieraniu ziemi po wykopie koparką oraz na przywiezieniu tłuczni pod nasyp kolejowy. W ten sposób ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. (zeznania wnioskodawcy z dnia 5.10.2015 r. 00:02:26, pismo wnioskodawcy z dnia 18.04.1975 r. w aktach osobowych k. 57)

Następnie w okresie od 15.07.1975 r. do 14.03.1976 r. wnioskodawca pracował na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładach (...) w Ł. jako kierowca samochodu ciężarowego. (świadczenie pracy k. 26 akt ZUS, umowa o pracę, opinia z dnia 22.03.1976 r. w aktach osobowych k. 54)

W Zakładach (...) od 15.07.1975 do 14.03.1976 wnioskodawca pracował jako kierowca Stara 29 i przewoził wyprodukowany materiał do punktów sprzedaży w całym kraju. Nie zawsze tego samego dnia wracał do bazy, bo to zależało od długości trasy, którą miał przebyć. W ten sposób pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. (zeznania wnioskodawcy z dnia 5.10.2015 r. 00:02:26)

W okresie od 09.09. 1976 r. do 16.10.1976 r. E. K. pracował na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Spółdzielni Pracy (...) w Ł. jako kierowca. Brak jest świadectwa pracy w szczególnych warunkach z tego zakładu pracy. (świadczenie pracy k. 28 akt ZUS, świadectwo pracy w aktach osobowych k. 61)

W okresie od 08.11.1976 r. do 14.08.1980 r. E. K. był zatrudniony na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Spółdzielni (...) w Ł.. (świadczenie pracy k. 26 akt ZUS)

We wskazanym wyżej zakładzie pracy wnioskodawca otrzymał angaże na następujące stanowiska pracy:

- od 08.11.1976 r. do 31.12.1976 r. – kierowcy Ż.;

- od 1.12.1976 r. do 07.09.1978 r. - kierowcy Stara;

- od 08.09.1978 r. do 09.01.1979 r. - kierowcy Ż.;

- od 09.01.1979 r. do 08.02.1979 r. – robotnika magazynowego;

- od 09.02.1979 r. do 14.08.1980 r. – kierowcy Ż.. (angaże, umowy o pracę, notatka służbowa z dnia 30.12.1976 r. oraz z dnia 7.09.1978 r. w aktach osobowych k. 79)

W okresie gdy pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego marki S. wnioskodawca zajmował się rozwożeniem mebli po punktach sprzedaży na terenie Ł. i województwa (...). W tych okresach podanych wyżej, pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. (zeznania wnioskodawcy z dnia 5.10.2015 r. 00:02:26)

Wnioskodawca nie starał się o świadectwo pracy w szczególnych warunkach z tego zakładu pracy. (zeznania świadka M. R. 00:04:26)

W okresie od 27.09.1980 r. do 31.05.1981 r. ubezpieczony świadczył pracę na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w Fabryce (...) w Ł.. Brak świadectwa pracy w szczególnych warunkach z tego zakładu pracy. (świadczenie pracy k. 37 akt ZUS)

W okresie od 27.09.1980 r. do 30.04.1982 r. wnioskodawca był zatrudniony na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w Fabryce (...) SA i w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę jako kierowca transportu wewnętrznego, które to stanowisko wymienione jest w dziale III poz. 67 pkt. 6 załącznika nr 1 do Zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (Dz. Urz. z 1985 r. Nr 1-3 poz. 1.). (okoliczność bezsporna, a nadto świadectwo pracy w szczególnych warunkach k. 30 akt ZUS)

W okresie od 05.11.1982 r. do 07.03.1983 r. ubezpieczony świadczył pracę na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego w Ł. jako kierowca. Brak jest świadectwa pracy w szczególnych warunkach z tego zakładu pracy. (świadectwo pracy k. 31 akt ZUS, umowa o pracę k. 32, karta obiegu zmiany k. 33)

W okresie od 05.04.1983 r. do 11.03.1991 r. wnioskodawca był zatrudniony na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Zakładach (...) w Ł. i w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał on pracę jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony wymienioną w dziale VIII poz. 2 pkt. 1 załącznika nr 4 do Zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987 w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego. (okoliczność bezsporna, a nadto świadectwo pracy w szczególnych warunkach k. 35 akt ZUS)

Wnioskodawca udowodnił posiadanie łącznie 27 lat, 1 miesiąca i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych. (okoliczność bezsporna)

Wnioskodawca nie przystąpił do Otwartego Funduszu Emerytalnego. (okoliczność bezsporna)

W dniu 22 sierpnia 2014 r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury. (wniosek k. 1 – 8 akt ZUS).

Decyzją z dnia 13 listopada 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił E. K. prawa do emerytury, z uwagi na fakt że wnioskodawca do dnia 1 stycznia 1999 r. udowodnił krótszy, niż wymagany przez ustawodawcę staż pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w ilości 9 lat, 3 miesięcy i 7 dni w okresie od 27.09.1980 r. do 30.04.1982 r. w Fabryce (...) SA oraz od 05.04.1983 r. do 26.09.1990 r. i od 01.01.1991 r. do 11.03.1991 r. w (...) Zakładach (...). (decyzja k. 122 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności o dokumenty zawarte, w załączonych do akt sprawy, aktach emerytalnych ZUS w tym świadectwa pracy w szczególnych warunkach oraz dokumenty z akt osobowych wnioskodawcy z Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Państwowej (...) w Ł., Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) w Ł., Zakładów (...) w Ł., (...) Spółdzielni Pracy (...) w Ł., (...) Spółdzielni (...) w Ł., Przedsiębiorstwa Budownictwa Rolniczego w Ł., nadto o zeznania wnioskodawcy w zakresie w jakim Sąd przypisał im przymiot wiarygodności.

Sąd odmówił wiary zeznaniom wnioskodawcy na okoliczność świadczenia przez niego w pełnym wymiarze czasu pracy i stale pracy w warunkach szczególnych w zakładach pracy: Spółdzielnia Pracy (...) w Ł. i Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego w Ł., gdyż jego zeznania nie znajdują potwierdzenia w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dokumentowym. Z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych z tych zakładów pracy w postaci angaży, umów o pracę bądź świadectw pracy wynika jedynie, że ubezpieczony pracował jako kierowca bez określenia jakiego samochodu, tj. czy ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Na okoliczność charakteru pracy wnioskodawcy we wskazanych zakładach pracy nie zgłoszono dowodu z zeznań świadków, którzy mogliby potwierdzić prawdziwość zeznań wnioskodawcy. Brak także świadectw pracy w szczególnych warunkach z tych zakładów pracy.

Natomiast odnośnie okresów świadczenia pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych w zakładach: Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Państwowej (...) w Ł., Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) w Ł., Zakładów (...) w Ł., Sąd jedynie częściowo oparł się na zeznaniach wnioskodawcy w zakresie w jakim pozostają one w zgodności z dokumentacją znajdującą się w aktach osobowych.

Odnośnie Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) w Ł. Sąd oparł się na piśmie wnioskodawcy z dnia 18.04.1975 r., gdzie wprost wskazano, że bezsprzecznie po odbyciu służby wojskowej pracował on jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

W przypadku Zakładów (...) w Ł. Sąd wziął pod uwagę opinię z dnia 22.03.1976 r. z której wynika, że ubezpieczony pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Ponadto z umowy o pracę

wynika, że ubezpieczony miał dodatkowo wykonywać czynności spedycyjne, które dotyczą pracy kierowcy samochodu ciężarowego.

Natomiast w (...) Spółdzielni (...) w Ł. wnioskodawca prawdopodobnie w okresie od .1977 r. do 07.09.1978 r. pracował jako kierowca Stara o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, co wynika z jego dokumentacji osobowej, w tym notatki służbowej z dnia 20.12.1976 r. a powyższe potwierdza też angaż z dnia 5.01.1977 r. Natomiast z notatki służbowej z dnia 7.09.1978 r. wynika, że od tej daty wnioskodawca pracował już jako kierowca Ż., gdyż tym samochodem spowodował on wypadek. Angaże od 09.01.1979 r. opiewają na stanowiska robotnika magazynowego a następnie ponownie kierowcy samochodu marki Ż..

Zeznania świadka M. R. – likwidatora (...) Spółdzielni (...) w Ł. nie potwierdziły, że ubezpieczony w całym okresie zatrudnienia u tego pracodawcy wykonywał pracę w warunkach szczególnych, gdyż wyżej wymieniony dopiero od 1996 r. pracował w tym zakładzie pracy i przyznał, że nie znał wnioskodawcy i nie wiedział na jakim pracował on stanowisku pracy. Świadek przyznał, że w okresie jego pracy wnioskodawca nie pracował jako kierowca. Świadek zeznał też, że ubezpieczony nie starał się o świadectwo pracy w szczególnych warunkach z tego zakładu pracy. Zeznania świadka nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych oraz przeprowadzonej wyżej oceny dowodów, odwołanie E. K. nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura, po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat- dla kobiet i 65 lat- dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Stosownie do art. 32 ust. 1 powołanej ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Ustęp 2 tego przepisu stanowi natomiast, że dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych. Ustęp 4 cytowanego przepisu stanowi, że wiek emerytalny, o którym mowa w ustępie 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ustępie 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Przywołane przepisy dotychczasowe to Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz.43 z późn zm.). W myśl § 2 tego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ustęp 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. W § 3 ustawodawca wskazał, że za okres zatrudnienia wymagany

do uzyskania emerytury, zwany „wymaganym okresem zatrudnienia” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Z kolei § 4 tego rozporządzenia stanowi, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie nie był kwestionowany wymagany okres zatrudnienia. Ubezpieczony udowodnił bowiem posiadany okres składkowy i nieskładkowy, który przekracza wymagany 25 - letni okres.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było udowodnienie przez wnioskodawcę wymaganego okresu - 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy nie uznał do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia ubezpieczonego: od 1 września 1969 r. do 23 grudnia 1972 r. w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w Ł., od 5.01.1973 r. do 30.06.1975 r. w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w Ł., od 15.07.1975 r. do 14.03.1976 r. w Zakładach (...) w Ł., od 09.09. do 16.10.1976 r. w (...) Spółdzielni Pracy (...) w Ł., od 08.11.1976 r. do 14.08.1980 r. w (...) Spółdzielni (...) w Ł., od 05.11.1982 r. do 07.03.1983 r. w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego w Ł..

Okresy pracy w szczególnych warunkach, stosownie do § 2 ust. 2 cytowanego Rozporządzenia, stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 Rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Brak takiego świadectwa nie wyklucza jednak dokonania ustalenia zatrudnienia w warunkach szczególnych innymi środkami dowodowymi w toku postępowania sądowego. Stanowisko takie wielokrotnie zajmował Sąd Najwyższy, który między innymi w wyroku z dnia 2 lutego 1996 roku (II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239, opubl. OSNP 1996/16/239) stwierdził, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowodniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Ograniczenia dowodowe zawarte w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz 49 ze zm.) dotyczą wyłącznie postępowania przed tymi organami.

W ocenie Sądu Okręgowego na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, tj dokumentów znajdujących się w aktach osobowych istnieją jedynie podstawy do zaliczenia do stażu pracy w szczególnych warunkach spornych okresów zatrudnienia: 02.08.1972 r. do 23.12.1972 r. w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w Ł., w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w Ł. po odbyciu zasadniczej służby wojskowej, tj. od 21 kwietnia 1975 r., oraz od 15.07.1975 r. do 14.03.1976 r. w Zakładach (...) w Ł. a także od 1.12.1976 r. do 07.09.1978 r. w (...) Spółdzielni (...) w Ł. jako kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, to jest pracy przewidzianej w załączniku do przywołanego na wstępie Rozporządzenia - Wykazie A zatytułowanym “Prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego” dziale VIII punkcie 1.

Z dokumentacji osobowej w tym umów o pracę i angaży wynika, że w okresie od 1.09.1969 r. do 01.08.1972 r. w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w Ł. ubezpieczony był uczniem przyzakładowej szkoły i chodził do szkoły oraz odbywał praktyki zawodowe .

W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2009 roku, sygn. akt II UK 334/08, opubl. OSNP 2010/23 – 24/294, zgodnie, z którym młodociany, odbywający naukę zawodu w ramach umowy zawartej z zakładem pracy na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 lipca 1958 roku o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym

stażu pracy (Dz.U. Nr 45, poz. 226 ze zm.), posiadał status pracownika w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym oraz ubezpieczeniu społecznym.

Okres nauki zawodu połączonej z obowiązkiem dokończania się w zasadniczej szkole zawodowej nie stanowił okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej na zasadach określonych w § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr. 8, poz. 43 ze zm.).

Dla spełnienia wymagania wykonywania pracy w szczególnych warunkach istotne jest to, czy taka praca była przez pracownika faktycznie wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przewidzianym dla stanowiska, na którym takie warunki występowały.

W tym stanie rzeczy uznać należy w okresie od 1.09.1969 r. do 01.08.1972 r. wnioskodawca posiadał status ucznia Szkoły Zasadniczej Zawodowej i z uwagi na obowiązek dokończania się, nie mógł wykonywać i faktycznie nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach, to jest o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagającej wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia, z którą łączyło się wykonywanie zatrudnienia na stanowisku pracy do wykonywania której był przyuczony, to jest na stanowisku kierowcy. Oprócz zajęć praktycznych ubezpieczony odbywał bowiem również zajęcia teoretyczne w warunkach szkolnych. Przyjąć należy, że dopiero od 01.08.1972 r. do 31.12.1972 r. wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze świadczył pracę jako kierowca samochodu ciężarowego marki H. o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (4 miesiące i 29 dni).

W kolejnym okresie zatrudnienia, tj. w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w Ł. na podstawie dokumentu z akt osobowych w postaci pisma wnioskodawcy z dnia 18.04.1975 r. wynika, że po odbyciu zasadniczej służby wojskowej, tj. od 21 kwietnia 1975 r. ubezpieczony pracował jako kierowca i jeździł wywrotką o ciężarze 7,5 tony.(2 miesiące i 7 dni). Brak jest dowodów potwierdzających zatrudnienia na samochodzie powyżej 3,5 tony we wcześniejszym okresie, przed wojskiem. Dlatego okres ten nie może być zaliczony do okresu pracy w warunkach szczególnych.

Następnie w spornym okresie zatrudnienia od 15.07.1975 r. do 14.03.1976 r. w Zakładach (...) w Ł. wnioskodawcy pracował jako kierowca samochodu ciężarowego marki S. 29 o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, co wprost wynika z opinii z dnia 22.03.1976 r. oraz umowy o pracę, gdzie wskazano też jako dodatkowe czynności spedycyjne.(7 miesięcy i 14 dni).

Natomiast z dokumentów w postaci notatek służbowych i angaży z akt osobowych wynika, że w najlepszym wypadku w okresie od 1.12.1976 r. do 07.09.1978 r. w (...) Spółdzielni (...) w Ł., wnioskodawca pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. (1 rok, 10 miesiąc, 6 dni).

Jak wyżej wskazano, w ocenie Sądu, brak jest wystarczającego materiału dowodowego do uwzględnienia pozostałych spornych okresów do pracy w warunkach szczególnych. W przypadku (...) Spółdzielni (...) w Ł. z dokumentów z akt osobowych, w tym notatki służbowej i angaży wynika, że wnioskodawca świadczył pracę od 08.11.1976 r. jako kierowca Ż., a potem jako robotnik magazynowy od 09.01.1979 r. do 08.02. 1979 r. a od 09.02.1979 r. do 14.08.1980 r. ponownie jako kierowca Ż.. Świadek M. R. także nie potwierdził, że w całym okresie tego spornego zatrudnienia ubezpieczony pracował jako kierowca Stara o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Odnośnie spornych okresów zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) w Ł. i w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego w Ł. z dokumentacji z akt osobowych wynika jedynie, że ubezpieczony pracował jako kierowca. Brak zatem dostatecznych podstaw do przyjęcia, że w tych okresach E. K. pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, szczególnie, że w innych okresach pracy a w szczególności w (...) Spółdzielni (...) w Ł. wnioskodawca pracował jako kierowca także na różnych typach pojazdów w tym także o ciężarze poniżej 3,5 tony.

Poza sporem pozostawały zaś okresy pracy w szczególnych warunkach od 27.09.1980 r. do 30.04.1982 r. w Fabryce (...) SA oraz od 05.04.1983 r. do 26.09.1990 r. i od 01.01.1991 r. do 11.03.1991 r. w (...) Zakładach (...).

Zaznaczyć przy tym należy, że pozostałe sporne okresy nie powinny być brane pod rozwagę bo należy przyjąć, że oprócz Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) w Ł. i zakładów (...), brak jest wiarygodnych danych odnośnie okresów jazdy przez powoda autami powyżej 3,5 tony. Dlatego w (...) Spółdzielni (...) Sąd mógł rozważać ewentualne przyjęcie okresu od 1.12.1976 r. do 7.09.1978 roku, tylko dlatego, że w dokumentach tam znajdujących się wpisano (...) i skoro następne dokumenty nie wskazują na inne auta to warunkowo można było rozważyć, że w tym okresie wnioskodawca jeździł na aucie powyżej 3,5 tony, choć brak jest dowodów, że był to jego jedyny pojazd w tym czasie, tak jak w innych okresach zatrudnienia, gdy oprócz (...) jeździł także na samochodach dostawczych poniżej 3,5 tony.

E. K. nie spełnił jednego z wymaganych przez ustawodawcę warunków do uzyskania prawa do emerytury określonych na mocy art. 184 ustawy, to jest nie posiada wymaganego stażu pracy w szczególnych warunkach w ilości 15 lat. Bezprzedmiotowym jest więc badanie pozostałych przesłanek warunkujących przyznanie powyższego świadczenia.

Zgodnie bowiem z treścią art. 100 ust. 1 cytowanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa.

Mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie E. K., jako niezasadne uznając tym samym prawidłowość wydanej w dniu 13 listopada 2014 r., decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S..

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.